

Campanya de CCOO contra la congelació salarial de 1997

CCOO PROMOU UNA CAMPANYA DE PERSONACIÓ DAVANT EL TRIBUNAL D'ESTRASBURG PER LA VULNERACIÓ DE DRETS FONAMENTALS

El resultat d'aquesta demanda afecta tots els empleats públics, amb independència del tipus de relació (laboral o funcional), de la durada d'aquesta (interí, funcionari de carrera, laboral fix o temporal) i de l'Administració que es tracte. A més, afecta tant als que estigueren ja treballant per a l'Administració l'any 1997 com als que han ingressat en l'Administració amb posterioritat i, fins i tot, a les persones que ja no presten serveis a l'Administració però ho han fet en algun període entre 1997 i el moment actual.

El Tribunal Constitucional, en un acte de 31 de gener de 2005, no va admetre el recurs d'empara interposat per CCOO contra la sentència del Tribunal Suprem, de 21 de gener de 2002, que admetia el recurs interposat per la representació processal de l'Estat Espanyol contra la sentència de l'Audiència Nacional, de 7 de novembre de 2000, que va estimar el recurs contenciós administratiu interposat per la Federació d'Ensenyament de CCOO, en relació amb l'incompliment de l'Acord Administració – Sindicats per al període 1994-1997 pel qual, segons la Sentència, els treballadors públics tenien "dret a percebre l'increment en la seua retribució, segons la previsió pressupostària del creixement de l'IPC en l'any 1997, més les quantitats deixades de percebre durant els anys successius com a conseqüència de la inaplicació de l'increment assenyalat i ordena a l'Administració demandada que faça efectives, al més aviat possible , negociacions sobre l'increment retributiu..."

El 18 de juliol de 2005, CCOO interposa un recurs davant el Tribunal Europeu de Drets Humans, que és admès a tràmit, perquè posteriorment el Tribunal examine la demanda.

L'admissió a tràmit és un acte summament important, ja que això significa que el Tribunal d'Estrasburg ha vist indicis de possible vulneració de drets humans. És a dir, ha estudiat el tema i entra a conèixer el fons de l'assumpte, al contrari del que fa el tribunal Constitucional, que no el va admetre perquè considerava que no es vulneraven drets fonamentals, consideració que ens va deixar en la més absoluta indefensió. L'admissió del recurs pel tribunal d'Estrasburg és una garrotada per al Tribunal Constitucional.

Els fonaments presentats per CCOO en la seua demanda són:

- Violació de l'art. 6.1 del Conveni de Drets Humans pel qual tota persona té dret a un procés just, dintre d'un termini raonable i públic. S'ha sobrepassat el termini que, segons la jurisprudència del Tribunal d'Estrasburg, ha de transcórrer per a tenir un procés just i dins un termini raonable. A més, no hi ha hagut un procés públic, ja que el Tribunal Suprem va denegar la vista pública i el Tribunal Constitucional ni tan sols va voler conèixer de tema.
- Violació de l'article 11 del Conveni, en relació amb la llibertat de reunió, associació i sindicació. Es vulnera el dret de llibertat sindical de l'art. 28.1 de la Constitució. Aquesta vulneració es dona perquè s'exclou unilateralment la negociació sobre retribucions dels treballadors públics de l'any 1997.
- Violació de l'article 14 del Conveni relatiu a la no discriminació i al principi d'igualtat. El Tribunal Suprem, com que admet el recurs de cassació interposat per l'advocat de l'Estat contra una sentència que haguera estat ferma perquè no era susceptible de cap recurs, vulnera el dret a la tutela judicial efectiva d'aquesta part i canvia de criteri amb les sentències anteriors del TS, ja que, quan eren recurrents els sindicats, no admetia el recurs de cassació per ser una qüestió de personal, de retribucions i de negociació col·lectiva, en canvi ara, com que el recurrent és el Govern, canvia el seu criteri i admet el recurs de cassació.

PER QUÈ QUALSEVOL TREBALLADOR PÚBLIC HA DE PERSONAR-SE DAVANT EL TRIBUNAL D'ESTRASBURG?

El Tribunal d'Estrasburg valora la importància de l'incompliment dels acords segons la quantitat de gent afectada. No és el mateix que CCOO defense el compliment dels acords i la negociació col·lectiva en solitari contra el poder judicial i el poder executiu, que hi haja un notable nombre de treballadors públics que avalen el posicionament de CCOO perquè se senten perjudicats en la seua qualitat de vida per aquest incompliment del govern.

Segons el reglament del Tribunal, qualsevol persona que haja patit un dany per part d'un Estat ha de ser indemnitzada. Per tant, solament poden cobrar la indemnització aquells que es personen.

La indemnització és un abonament que estableix el reglament del Tribunal, però es desconeix la quantitat, ja que és la primera vegada que un sindicat presenta una queixa davant Estrasburg contra un govern.

Si la Sentència dona la raó CCOO, obligaria al govern a complir els acords i, per tant, hauria de negociar amb els sindicats més representatius aquest compliment cosa que afectaria tots els treballadors públics. No obstant això, la indemnització que estime el Tribunal només afectarà a aquells que es personen.

El termini que té el Tribunal Europeu de Drets Humans per a dictar sentència acaba el mes de desembre de 2006.

L'imprès de personació el pots recollir i presentar en la Secció Sindical de CCOO de la Universitat de València fins al mes de FEBRER.

També pots obtenir l'imprès a la nostra pàgina web <http://www.uv.es/ssccoo/CCOO%20INFORMA/personacion.pdf> , així com una cronologia dels fets al següent enllaç <http://www.uv.es/ssccoo/CCOO%20INFORMA/TE266estrasburgo.pdf>

Una salutació,

Secció Sindical de Comissions Obreres Universitat de València.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 (Junto C.M. Lluís Vives)
telf.: 96 39 (83017)

email: ccoo@uv.es